

Življenje dreves

6. Avgust 1840, od 1/4 4 ure do 1/2 6 ure popoldan, v Freiburgerwaldu pri Sv. Leonardu, Graz.

Prevod A.P.

V gozdu rastejo bori, smreke in jelke. - govori J. L., pravzaprav Gospod skozi njega. - K. G. L., Andr. H. in Ans. H. pisarji.

- 1 Tu v tem gozdu, kjer ste ravno sedaj in nameravate prodreti v njegove bistvene globine, obstaja že desetič gozd, vedno posejan z enakimi drevesi, ki so usklajeni z naravo tal, saj bi druga vrsta dreves tu težko uspevala.
- 2 Glejte, vsako drevo stoji na svojem mestu in v ohlapno zemljo, na kateri se nahaja, razširi veliko število korenin, še zlasti majhnih, tako imenovanih lasnih korenin. Vsakemu takemu drevesu pa je dana tudi vegetativna duša, ali če lažje razumete, vsako drevo ima v sebi nemega duha.
- 3 Ta duh ima zelo preprosto inteligenco. S sposobnostjo, ki sem mu jo dal, prepozna v zemlji tiste dele hrane, ki mu ustrezajo. Po Moji volji ustvari v koreninah, saj dobro živi, tisoče rok, s katerimi pobira sokove pod ohlapno zemljo in jih potiska ter vodi od njega zasnovanih ceveh in kanalih do najvišjega vrha in vseh vej drevesa.
- 4 Tisti sokovi pa, ki se mu pod zemljo zdijo primerni za svojo naravo, izloča v različne dele vej. Bolj grobi se odložijo v deblo, nečisti sokovi pa so potisnjeni po sferah debla in tvorijo lubje, tako imenovano kožo ali drevesno obleko.
- 5 Bolj čisti sokovi se uporabijo za oblikovanje vej. Ker glejte, kjer koli je veja zrasla iz debla drevesa, boste na tej točki videli, da je ta veja prodrla skoraj v sredino debla v precej bolj fini in kompaktni masi. Da se to zgodi na tak način, je posledica preproste inteligence drevesnega duha, zaradi katerega so vlakna in cevi vejnega lesa desetkrat bolj tanke kot glavno deblo. Skladno s tem lahko skozi te drobnejše organe, ki so prav tako bistveno močnejši, poganjajo le bolj fini sokovi.
- 6 Če zdaj pogledate veje, boste videli še veliko manjših vejic, ki zopet rastejo iz teh vej. Iz vej v vejice se z sokovi zgodi enako kot vejam, ki rastejo iz debla. In tako je sok v vejicah več kot desetkrat bolj fini in substancialen in s tem tudi močnejši kot v vejah, ki rastejo iz debla.
- 7 Od vej naprej je v več tisoč krajih v dobrem vrstnem redu odprto zelo veliko majhnih cevi. Skozi te cevčice se desetkrat požlahtni in izloči sok ali, če boljše razumete, (po vašem naučenem izrazu), se desetkrat »kemijsko« izboljša in izloči. Iz tega soka duh določi z svojo preprosto inteligenco, po Mojem vrstnem redu, ali ustreza določenemu drevesu narediti listje ali iglice. Ko tak list ali iglica doseže urejeno popolnost, se kanali in organi, ki vodijo iz vejic vanje postopoma zamašijo in zaprejo, tako, da jih od tisočih cevčic, ostane odprta le ena osrednja cev, skozi katero dobi list hrano za vzdrževanje.
- 8 Končno pa se tudi ta kanal zapre in list ne dobi več vzdrževalne hrane, zato pade posušen in mrtev z drevesa.
- 9 Na najbolj zunanjih vejah vejic pa je v primeru šivalne igle milijon najboljših

organov, ki so obdarjeni z živalskim življenjem. Ko sokovi dospejo tja, se tam zgodi formalni boj ali vojna, ker hoče duh v svoji krivičnosti izvesti svobodo iz svojega ujetništva (v drevesu) in tako celotno materialno bitje drevesa tako rekoč pustiti v iglicah. Toda pri takem početju postanejo ti organi tako ozki, da mu preprečijo izhod.

10 Ko se s svojo preprosto inteligenco zave, da je zaprt, postopoma opusti svoja jalova prizadevanja in se zateče v skromno ponižnost, pri čemer se njegovo celotno bitje začne spreminjati v ljubezen.

11 Ko se to zgodi, se ti zelo ozki organi zmehčajo in razširijo zaradi njegove toplote ljubezni, sam pa po njej postane povsem eteričen in zares živ.

12 Ko se to zgodi, se v svoji poostreni inteligenci spomni ustrezne dobrote ljubezni, začne ljubeče delovati na najbolj oddaljenih vejah, kot sad drevesa. In zdaj, ko se je uveljavil v za tvoje oči komaj vidni velikosti, Jaz iz svoje usmiljene ljubezni in milostne toplote in svetlobe sonca, vdahnem zelo majhno iskro.

13 Ta iskrica nato vneto zagrabi več sto obrob in nastavkov in se skrbno zapre v majhno kapsulo. Kjer se je ta naravno duhovni zakon zgodil, takoj zacveti organ razmnoževanja in zaradi izhajajoče toplote iskrice tudi sadje, ki ustreza drevesu, na koncu vedno bolj in bolj zori.

14 Pogosto se zgodi, da se zaradi neskrbne dejavnosti duha, spregledajo nekatere veje takšnih dreves, zato po kratkem času takšna majhna iskrica spet uide k svojemu izvoru. Zato se posode vejic takoj stisnejo in takšnemu nastavljenemu plodu ne dajo več hrane. Takšen sadež nato kmalu oveni in pade mrtev z drevesa.

15 Toda v sadežu, ki je zdaj postal popoln, je ta iskrica življenja dobro in skrbno shranjena v drobni lupini sredi semena. Ker je to iskra življenja iz Mojega ljubečega usmiljenja, vsebuje isto kot izvor, ki sem Jaz sam, neskončno svojih vrst v sebi. Iz enega takega semena lahko v tisoč letih nastane več kot milijon enakih dreves in tako naprej do neskončnosti. Kajti Jaz sem večni in neskončni v najmanjšem, kot tudi v največjem.

16 Sedaj imate drevo, kolikor ga hočete v vsem njegovem obstoju, zdaj vam pa moram pokazati še njegov nastanek in konec.

17 Nastanek takšnega drevesa je samo po sebi zelo preprost. Takšno seme namreč pade ali pa je položeno v zemljo. Ko je seme v zemlji, kliče k sebi in v sebe naravnega duha. Tak duh dobi potem prvi življenjski vzgib in najpreprostejšo inteligenco svojega bivanja. Ker je v bistvu hudoben, se hoče takoj prijeti za tisto majhno iskrico življenja, ki je bila vdihnjena v seme iz Božjega usmiljenja, toda ta življenjska iskrica mu vedno znova uhaja. Zato ta duh vedno znova išče podobne delce ali podobne duhove v zemlji in se vedno bolj množi in raste, kar lahko opazite pri drevesu, ki raste. Rast

drevesa je zato posledica morilskega prizadevanja takšnega porojenega duha – ali če hočete – cele legije takšnih duhov.

18 Toda življenjska iskrica uhaja vedno višje in višje s področja takšnega zlobnega prizadevanja. V svoji jezi se milijoni in milijoni takšnih od življenjske iskre privlečenih duhov ponovno strdijo v neme mrtve snovi, kar lahko opazite na lesu in lubju drevesa. S takšnim prizadevanjem, ki se pogosto nadaljuje še vrsto let, se takšni duhovi končno spet ponižajo in pridejo do ustrezne uporabne svobode ter končno postanejo eno z iskrico življenja.

19 Takšen duh, ki se je na ta način v začetku ljubeče združil z iskrico življenja, postane po polni zrelosti sadja povsem svoboden in je po Mojem večnem redu voden v višje inteligentnejše bitje tako daleč, da lahko enkrat postane celo človek.

20 Če bo takšno drevo kot materialno odrešenjska ustanova odrešila čim večje število naravnih duhov, ki bi se iz najrazličnejših dreves in rastlinja v eterični svobodi ljubeče združili in bi predstavljal potem enega duha višje inteligence, se potem takšni duhovi prenesejo v živalski svet in od tam na drugo stopnjo.

21 Če se vsi duhovi živalskega sveta z ljubeznijo spet združijo v enega duha, se tak duh lahko dvigne na višjo stopnjo, kjer ga kot preprostega duha položijo v človeka, od katerega se lahko z zrelostjo osamosvoji in tako svobodno stopi k svojemu večno ljubečemu prazviru. – Takšen duh ne bo nikoli več imel opravka z materijo. Le pri duhovih, ki so v človeku spet postali zli in nobeno ljubezensko sredstvo na dobro razumljiv način ne obrodi sadov, se zopet uporabi podobna dolgotrajna pot.

22 Na tak način dotrajano drevo postane spet mrtvo, ovone in zgnije, ali kar je zanj boljše, da se poseka in skuri.

23 Glejte, to je skrivnost rastlin, grmovja in dreves od njihovega nastanka do konca!

24 Ker pa sem že na začetku omenil, da stoji tu že desetič gozd, vam želim na kratko še nekaj povedati: Ta zemlja, ki jo duši peklenski ogenj satanske zlobe, je bila prav pogosto večkrat poplavljena po več kot sto let. Če bi ponekod kopali le nekaj metrov globoko bi takoj prišli do posameznih zогlenelih dreves iz prazgodovine, kjer bi ponekod v smoli, ki je še prisotna, našli dobro ohranjene žuželke iz tistega časa. In vse to bi našli na globini pet, deset, petdeset, sto, petsto in tudi tisoč metrov globoko.

25 Glejte, kaj vse počnem zaradi enega samega ošabnega angela (Lucifer). Povem vam, da ne bi nastala Zemlja, ne Sonce in nič materialnega, če bi le ta ostal ponižen. Samo iz ljubezni sem Jaz, večna Ljubezen napolnil neskončnost s sonci in svetovi, da bi lahko rešil tudi najmanjši del tega padlega.

26 Zato tudi vi pomislite, kaj sem storil, kaj počnem in kaj bom večno še počel zaradi vas. Amen. Jaz, večna Ljubezen. Amen.

Jakob Lorber
Nebeški darovi